

एलियाह - संख्या नौ

अगमवक्ता झूट बोले

Jeff Pippenger

2023-10-11

हामीले अधिल्लो लेखलाई “झूटो आत्मा” सम्बन्धी एक खण्डद्वारा समाप्त गरेका थियौं। तल उक्त खण्डका अनुच्छेदहरूमध्ये एक प्रस्तुत गरिएको छ।

“अपवित्रीकृत सेवकहरू आफूलाई परमेश्वरको विरुद्धमा खडा गरिरहेका छन्। उनीहरू एउटै सासमा ख्रीष्ट र यस संसारका देवताको प्रशंसा गरिरहेका छन्। मुखले तिनीहरूले ख्रीष्टलाई ग्रहण गरेको दाबी गर्छन्, तर तिनीहरूले बरअब्बालाई अँगाल्छन्, र आफ्ना कार्यहरूद्वारा भन्छन्, ‘यस मानिसलाई होइन, तर बरअब्बालाई।’ यी पङ्क्तिहरू पढ्ने सबैले सावधान होऊन्। शैतानले आफूले के गर्न सक्छ भन्ने विषयमा आफ्नो घमण्ड प्रकट गरेको छ। ख्रीष्टले आफ्नी मण्डलीमा रहोस् भनी प्रार्थना गर्नुभएको एकतालाई भङ्ग गर्ने उसको विचार छ। ऊ भन्छ, ‘म निस्केर जानेछु र जसलाई म सकूँ, तिनीहरूलाई बहकाउन, आलोचना गर्न, दोष लगाउन, र मिथ्या ठहर्‍याउनका लागि म एउटा झूटो आत्मा हुनेछु।’ छल र झूटो साक्षीको पुत्रलाई, ठूलो ज्योति, ठूलो प्रमाण पाएको एउटा मण्डलीले यदि स्थान दिन्छ भने, त्यस मण्डलीले प्रभुले पठाउनुभएको सन्देशलाई त्याग्नेछ, र अत्यन्तै अतार्किक दाबीहरू, झूटा अनुमानहरू, र झूटा सिद्धान्तहरू ग्रहण गर्नेछ। शैतान तिनीहरूको मूर्खतामा हाँस्छ, किनकि उसलाई सत्य के हो भन्ने थाहा छ।” Testimonies to Ministers, 409.

“छल र झूटा साक्षीको पुत्रलाई त्यस्तो मण्डलीले स्थान देओस् जसले महान् ज्योति, महान् प्रमाण पाएको छ, र त्यही मण्डलीले प्रभुले पठाउनुभएको सन्देशलाई त्याग्नेछ, अनि सर्वथा अतार्किक दाबीहरू, झूटा अनुमानहरू, र झूटा सिद्धान्तहरूलाई ग्रहण गर्नेछ।” १८६३ मा, मिलेराइट एड्भेन्टिज्मले धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले अपनाएको अतार्किक र झूटो कार्यविधितर्फ ‘फर्कियो’ र लेवीय व्यवस्था छब्बीसका सात समयबारे विलियम मिलरको पहिचानलाई अस्वीकार गर्‍यो। ‘फर्किने’ विषय गन्ती चौधका विद्रोहीहरूद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, जब उनीहरूले एउटा कप्तान छान्ने र मिश्रतर्फ फर्कने निश्चय गरे।

अनि तिनीहरूले एक-अर्कालाई भने, आओ, हामी एक जना अगुवा नियुक्त गरौं, र हामी मिस्रमा फर्किऔं। गन्ती 14:4।

अध्याय पन्ध्रमा यर्मियालाई पतित प्रोटेस्टेन्टहरू उनीकहाँ फर्कन सक्छन्, तर उनी भने तिनीहरूकहाँ “फर्कनु” हुँदैन भनेर भनिएको बेला, धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादतर्फ “फर्कने” विषयलाई पनि यर्मियाले प्रतिरूपित गरेका थिए।

म ठट्टा गर्नेहरूको सभामा बसेनँ, न त आनन्दित भएँ; तपाईंको हातको कारण म एक्लै बसेँ, किनकि तपाईंले मलाई आक्रोशले भरिदिनुभएको छ। मेरो पीडा किन निरन्तर छ, र मेरो घाउ किन असाध्य छ, जो निको हुन अस्वीकार गर्दछ? के तपाईं मेरो निम्ति पूर्णतया झूटो जस्तै, र सुक्ने पानीहरू जस्तै हुनुहुन्छ? यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, यदि तिमी फर्कियौ भने, म तिमीलाई फेरि ल्याउनेछु, र तिमी मेरो सामु उभिनेछौ; अनि यदि तिमीले तुच्छबाट बहुमूल्यलाई अलग गर्‍यो भने, तिमी मेरो मुखजस्तै हुनेछौ; तिनीहरू तिमीतिर फर्कून्; तर तिमी तिनीहरूतिर नफर्क। अनि म तिमीलाई यस प्रजाको निम्ति काँसाको गढिएको पर्खाल तुल्याउनेछु; र तिनीहरूले तिम्रो विरुद्ध युद्ध गर्नेछन्, तर तिनीहरूले तिम्रो विरुद्ध विजय पाउनेछैनन्; किनकि म तिमीलाई बचाउन र छुटकारा दिन तिमीसित छु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। यर्मिया 15:17-20।

सायद धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादमा नफर्कने सिद्धान्तको सबैभन्दा स्पष्ट भविष्यसूचक दृष्टान्त अवज्ञाकारी अगमवक्ताको कथामा पाइन्छ, जसले उत्तरी दस गोत्रका प्रथम राजा यारोबामलाई ताडनाको सन्देश सुनाए।

अनि राजाले परमेश्वरका जनलाई भने, “मसँग घरमा आऊ, र आफूलाई ताजा गराऊ, अनि म तिमीलाई इनाम दिनेछु।” तर परमेश्वरका जनले राजालाई भने, “यदि तिमीले मलाई तिम्रो घरको आधा भाग नै दियौ भने पनि, म तिमीसँग भित्र जानेछैनँ; न त म यस ठाउँमा रोटी खानेछु, न पानी पिउनेछु। किनकि परमप्रभुको वचनद्वारा मलाई यसरी आज्ञा दिइएको थियो, यसो भन्दै, ‘रोटी नखानू, पानी नपिऊ, अनि जुन बाटो भएर तिमी आएका थियो, त्यही बाटो भएर नफर्कनू।’” यसरी उनी अर्को बाटो लागे, र जुन बाटो भएर बतेल आएका थिए, त्यही बाटो भएर फर्कनन्। १ राजाहरू १३:७-१०।

अवज्ञाकारी अगमवक्तालाई परमेश्वरबाट आफू आएको बाटो भएर नफर्कनू भनी भनिएको थियो। सार्दिसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको प्रोटेस्टान्टवादबाट मिलेराइट एडभेन्टवाद बाहिर निस्किएको थियो, र तिनीहरू फर्कनु हुँदैनथ्यो। यद्यपि अवज्ञाकारी अगमवक्तालाई आफू आएको बाटो भएर नफर्कनू भन्ने कुरा राम्ररी थाहा थियो, यारोबामको राज्यका एक झूटा अगमवक्ताले उसलाई परमेश्वरले अवज्ञाकारी अगमवक्ताले झूटा अगमवक्ताको घरमा फर्केर ऊसँग भोजन गर्नुपर्छ भनी भन्नुभएको छ भनेर भन्यो। परमेश्वरको निर्देशनको बाबजुद, उसले ठीक त्यही काम गर्‍यो। उसले झूटा अगमवक्ताको भोजन खान आरम्भ गरिसकेपछि, बाइबलले स्पष्ट रूपमा सामरियाका अगमवक्ताले झूट बोलेको थियो भनी भन्दछ।

अब बतेलमा एक जना वृद्ध अगमवक्ता बस्थे; उनका छोराहरू आएर बतेलमा त्यस दिन परमेश्वरका जनले गरेका सबै कामहरू उनलाई सुनाए; उनले राजासामु बोलेका वचनहरू पनि तिनीहरूले आफ्ना पितालाई सुनाए। तब तिनीहरूका पिताले तिनीहरूलाई भने, “ऊ कुन बाटो गयो?” किनकि यहूदाबाट आएका परमेश्वरका जन कुन बाटो गएका थिए भन्ने उनका छोराहरूले देखेका थिए। अनि उनले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “मेरो लागि गधा काठी कसिदेओ।” त्यसैले तिनीहरूले उनका लागि गधा काठी कसे; र उनी त्यसमा चढे, अनि परमेश्वरका जनको पछि लागे, र उनलाई एउटा बाँझको रूखमुनि बसेको भेटाए; अनि उनले उनलाई भने, “के तिमी यहूदाबाट आएका परमेश्वरका जन हो?” उनले भने, “म नै हुँ।” तब उनले उनलाई भने, “मसँग घरमा आऊ, र रोटी खाऊ।” उनले भने, “म तिमीसँग फर्केर आउन सकिदैनँ, न त तिमीसँग भित्र जान सक्छु; न त यस ठाउँमा म तिमीसँग रोटी खानेछु, न पानी पिउनेछु; किनकि परमप्रभुको वचनद्वारा मलाई यसो भनिएको थियो, ‘तँले त्यहाँ रोटी नखानू, न पानी पिऊ, न त जुन बाटोबाट आएको होस् त्यही बाटो फर्केर जानू।’” उनले उनलाई भने, “म पनि तिमीझैँ एक अगमवक्ता हुँ; अनि एक स्वर्गदूतले परमप्रभुको वचनद्वारा मसँग यसो भनेको छ, ‘उसलाई तिम्रो घरमा फर्काएर लैजा, ताकि उसले रोटी खाओस् र पानी पिओस्।’” तर उनले उनीसँग झूट बोलेका थिए। त्यसैले उनी उनीसँग फर्केर गए, र उनको घरमा रोटी खाए, अनि पानी पिए। १ राजा १३:११-१९।

अवज्ञाकारी अगमवक्ताले सामरियाका झूटा अगमवक्तासँग खायो र पियो, अर्थात् उसले धर्मत्यागी अगमवक्ताको सन्देश स्वीकार गर्‍यो र परमप्रभुको सन्देश अस्वीकार गर्‍यो। त्यही सन्देश, जुन उसले त्यही दिन विश्वासयोग्य रूपमा सुनाएको थियो। उसलाई पूर्ण रूपमा थाहा थियो कि ऊ फर्कनु हुँदैनथ्यो, तैपनि उसले त्यसै गर्‍यो। सिस्टर ह्याइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि यदि “छलका छोरा र झूटा साक्षीलाई त्यस मण्डलीले स्थान दिन्छ, जसले महान् ज्योति, महान् प्रमाण पाएको छ, भने त्यस मण्डलीले परमप्रभुले पठाउनुभएको सन्देशलाई त्याग्नेछ।” मिलेराइट इतिहासमा पहिलो स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई प्रकाशमान पारेको थियो। सन् १८४० मा, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका प्रत्येक मिसन केन्द्रमा पुऱ्याइएको थियो।

“हाम्रा संसारमा शक्ति र महान् महिमासहित प्रभुको चाँडै आगमनको सुसमाचार सत्य हो, र सन् १८४० मा यसको घोषणामा धेरै स्वरहरू उठाइएका थिए।” Manuscript Releases, volume 9, 134.

त्यसको केही समयपछि, मिलेराइट एडभेन्टवाद धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको कार्यविधिको “झूट” मा फर्कियो, र विलियम मिलरमार्फत परमेश्वरले पठाउनुभएको “प्रभुको सन्देश” लाई त्यागिदियो। तिनीहरूले एलियाद्वारा प्रस्तुत गरिएको मोशाको सन्देशलाई त्यागिदिए, र मिलेराइट इतिहासको आरम्भमा ग्रहण गरिएको “झूट” ले अन्तमा विश्वास गरिने “झूट” को प्रतिनिधित्व गर्दछ; त्यही “झूट” जसले लाओदिकीय एडभेन्टवादमाथि बलियो भ्रम ल्याउँछ।

र नाश हुनेहरूमा अधर्मको सबै प्रकारको छलसहित; किनकि तिनीहरूले सत्यप्रतिको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि तिनीहरू उद्धार पाउन सकून्। र यही कारणले परमेश्वरले तिनीहरूकहाँ प्रबल भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्; यस हेतुले कि सत्यमा विश्वास नगर्ने, तर अधर्ममा आनन्द मात्रै सबै जनाले दण्ड भोग्नु। २ थिस्सलोनिकी २:१०-१२।

हामी बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यले शासन गर्ने अवधिमा प्रोटेस्टान्टवादको सिङ र रिपब्लिकनवादको सिङको समानान्तर इतिहासहरूसँगको सम्बन्धमा एलियाहको प्रतीकात्मक भूमिकालाई प्रदर्शन गर्ने प्रयत्न गरिरहेका छौं। कम्तीमा मेरो लागि, सन् १८६३ का सबै पक्षहरूलाई भविष्यवाणीगत रूपमा एकसाथ ल्याउनमा कठिनाई यसमा निहित विभिन्न परस्पर-सम्बद्ध रेखाहरू हुन्, जो “वक्र तर्क” को अवधारणाको सीमासम्म पुग्छन्। सोझो तर्क सधैं उत्तम उपाय हो, तर ईश्वरीय सत्यहरूलाई पहिचान गर्नु र ती सत्यहरू एक-अर्कासँग कसरी सम्बन्धित छन् भन्ने कुरा छुट्याउनु कठिन कार्य हो, किनकि तिनीहरू बाइबलमा “यहाँ अलिकति र त्यहाँ अलिकति” पाइन्छन्।

उसले कसलाई ज्ञान सिकाउने? र कसलाई शिक्षा बुझाउने? तीहरूलाई, जो दूधबाट छुटाइएका छन्, र स्तनबाट हटाइएका छन्। किनकि आज्ञा माथि आज्ञा, आज्ञा माथि आज्ञा; पङ्क्ति माथि पङ्क्ति, पङ्क्ति माथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति हुनुपर्छ। यशैया २८:९, १०।

यो पनि एउटा कठिन कार्य हो, जब तपाईंले सम्बोधन गरिरहनुभएको लक्षित श्रोता-वर्गमा त्यस्ता व्यक्तिहरू पनि समावेश हुन्छन् जो तपाईंले उठाइरहनुभएको मूल सत्यहरूसित परिचित छन्, तर अरूचाहिँ यी सबै कुरामा नयाँ छन्। यस लेखमा मैले समग्र रूपमा प्रस्तुत गर्न चाहेका प्रायः सबै सत्यहरू हबक्कूकका तालिकाहरूमा पाउन सकिन्छ। म ‘घुमाउरो तर्क’ प्रयोग गरिरहेको छु भन्ने भान पर्न नदिन, म वास्तवमा त्यहाँ पुग्नुअघि नै हामी कहाँ जाँदैछौं भन्ने कुरा तपाईंलाई अग्रिम रूपमा बताउनेछु।

१८६३ मा, लाओदिकीया मिलेराइट एडभेन्टवादले डाहको एउटा प्रतिमा खडा गर्‍यो। डाहको त्यो प्रतिमाले लाओदिकीया एडभेन्टवादका चार पुस्तामध्ये पहिलो पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, अब उत्तरतर्फ आफ्नो आँखा उठाऊ।” तब मैले आफ्ना आँखा उत्तरतर्फ उठाएँ, र हेर, वेदीको ढोकामा, प्रवेशद्वारमै, उत्तरतर्फ ईर्ष्या उत्पन्न गर्ने त्यो मूर्ति थियो। इजकिएल ८:५।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीका चार पुस्ताहरू धर्मशास्त्रका विभिन्न खण्डहरूमा प्रस्तुत गरिएका छन्, तर म इजकिएल अध्याय आठलाई मुख्य सन्दर्भबिन्दुको रूपमा प्रयोग गर्दछु। यसको कारण यो हो कि अध्याय आठ अध्याय नौतर्फ लैजान्छ। इजकिएल ९ मा एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने कार्यलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाइएको छ, र Testimonies, volume five मा Sister White ले यस तथ्यलाई स्पष्ट रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ। Sister White का टिप्पणीहरूमा छाप लगाइने समय यरूशलेममा रहेका आराधकहरूको दुई वर्गलाई उहाँले स्पष्ट रूपमा सम्बोधन गर्नुहुन्छ। इजकिएलले पनि त्यही कुरा गर्दछ, र छाप नपाउने वर्ग अध्याय आठमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

“जसले आफ्नै आत्मिक पतनको कारण शोक गर्दैनन्, न त अरूका पापहरूमाथि विलाप गर्छन्, त्यस्ता वर्ग परमेश्वरको छापविना छोडिनेछन्। प्रभुले आफ्ना सन्देशवाहकहरूलाई, अर्थात् आफ्ना हातमा संहारका हतियार लिएका पुरुषहरूलाई, यो आज्ञा दिनुहुन्छ: ‘तिमीहरू उसको पछि-पछि सहरभरि जाऊ, र प्रहार गर; तिमीहरूको आँखाले दया नगरोस्, न त तिमीहरूले कृपा गर; वृद्ध र जवान, कन्याहरू, साना बालबालिका, र स्त्रीहरूलाई समेत पूर्णतः मार; तर जसमा चिन्ह छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाऊ; अनि मेरो पवित्रस्थानबाट आरम्भ गर। तब तिनीहरूले घरको सामु रहेका वृद्ध पुरुषहरूबाट आरम्भ गरे।”

“यहाँ हामी देख्छौं कि परमेश्वरको क्रोधको प्रहार सबैभन्दा पहिले मण्डली—प्रभुको पवित्रस्थान—माथि नै पर्‍यो। ती वृद्ध पुरुषहरू, जसलाई परमेश्वरले महान् ज्योति दिनुभएको थियो र जो जनताको आत्मिक हितका संरक्षकका रूपमा उभिएका थिए, उनीहरूले आफ्नो विश्वासयोग्य जिम्मेवारीलाई धोका दिए। उनीहरूले यस्तो धारणा लिए कि पहिलेका दिनहरूमा जस्तै हामीले अब चमत्कारहरू र परमेश्वरको शक्तिको स्पष्ट प्रकटताको

आशा गर्नु आवश्यक छैन। समयहरू बदलिएका छन्। यी वचनहरूले तिनीहरूको अविश्वासलाई अझ दृढ बनाउँछन्, र तिनीहरू भन्छन्: प्रभुले न असल गर्नुहुनेछ, न त खराब। उहाँ आफ्ना जनहरूलाई न्यायद्वारा दण्ड दिन अत्यन्त कृपालु हुनुहुन्छ। यसरी 'शान्ति र सुरक्षा' नै ती मानिसहरूबाट निस्कने पुकार हो, जसले फेरि कहिल्यै तुरहीझैँ आफ्नो स्वर उठाएर परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूको अपराध र याकूबका घरानालाई तिनीहरूको पाप देखाउने छैनन्। यी भुक्न नचाहने गुँगा कुकुरहरू नै अपमानित परमेश्वरको न्यायोचित प्रतिशोध भोग्नेहरू हुन्। पुरुषहरू, युवतीहरू, र साना बालबालिकाहरू सबै एकसाथ नष्ट हुन्छन्।" Testimonies, volume 5, 211.

आठौँ अध्यायले यरूशलेमका—“मण्डली”का—ती मानिसहरूलाई वर्णन गरिरहेको छ, जो चार पुस्तामध्ये चौथो पुस्ताका हुन्—जसलाई सूर्यतर्फ निहुरेर दण्डवत् गरिरहेको रूपमा चित्रित गरिएको छ।

अनि उहाँले मलाई परमप्रभुको भवनको भित्री आँगनमा ल्याउनुभयो, र हेर, परमप्रभुको मन्दिरको ढोकामा, दलान र वेदीको बीचमा, करिब पच्चीस जना मानिसहरू थिए, जसका पिठ्युँहरू परमप्रभुको मन्दिरतर्फ थिए, र तिनका अनुहारहरू पूर्वतर्फ थिए; अनि तिनीहरूले पूर्वतर्फ सूर्यको पूजा गरिरहेका थिए। तब उहाँले मसँग भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, के तैले यो देखिस्? के यहूदाको घरानाले यहाँ गर्ने यी घिनलाग्दा कामहरू गर्नु सानो कुरा हो? किनकि तिनीहरूले देशलाई हिंसाले भरिदिएका छन्, र फेरि मलाई क्रोधित पार्न फर्केका छन्; अनि हेर, तिनीहरूले हाँगो आफ्नै नाकमा लगाउँछन्। यसकारण म पनि क्रोधमा व्यवहार गर्नेछु: मेरो आँखाले दया गर्नेछैन, न त म कृपा गर्नेछु; अनि तिनीहरूले मेरो कानमा ठूलो स्वरले पुकारा गरे तापनि म तिनीहरूको कुरा सुन्नेछैनँ।” इजकिएल 8:16-18.

जसरी दश जासूसहरूको दुष्ट प्रतिवेदनको सन्दर्भमा भएको थियो, त्यसरी नै सूर्यको पूजा गरिरहेका विद्रोहका पच्चीस अगुवाहरूले पनि परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्याएका छन्। आइतबारको व्यवस्था नै अगमवक्ताहरूले आँल्याउने “रिस उठाउने दिन” हो। नवौँ अध्यायले त्यही समय-बिन्दुमा परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेहरूलाई वर्णन गर्दछ, किनकि त्यसले केवल आठौँ अध्यायकै पुनरुक्ति गर्दै त्यसलाई अझ विस्तृत रूपमा प्रस्तुत गरिरहेको छ।

“परमेश्वरका सेवकहरूको यो छाप लगाइने कार्य [प्रकाशको पुस्तक सात] त्यही हो जुन इजकिएललाई दर्शनमा देखाइएको थियो।” Testimonies to Ministers, 445.

१८६३ मा, लाओदिकीया-सम्बन्धी एडभेन्टवादको पहिलो पुस्ताले उजाड-स्थानमा आफ्नो भौँतारिने यात्राको आरम्भ गर्‍यो। १८६३ मा डाहको प्रतिमालाई पहिचान गराउने भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहास हारूनको सुनौलो बाछो थियो। सुनौलो बाछाका भविष्यसूचक विशेषताहरू यी हुन् कि त्यो एउटा पशुको प्रतिमा थियो, र त्यो सुनको थियो। सुन बाबेलको प्रतीक हो, त्यसैले हारूनको सुनौलो बाछो बाबेलको पशुको प्रतिमा थियो। पशुको प्रतिमा केवल यसरी परिभाषित गरिएको छ कि मण्डली र राज्यको संयोजन, जसमा तिनीहरूको सम्बन्धमा मण्डलीको नियन्त्रण रहन्छ।

“तर ‘पशुको मूर्ति’ के हो? र यो कसरी बनाइनेछ? त्यो मूर्ति दुई-सिङ्गे पशुद्वारा बनाइन्छ, र त्यो पशुको लागि एक मूर्ति हो। यसलाई पशुको मूर्ति पनि भनिन्छ। त्यसकारण, त्यो मूर्ति कस्तो छ र यो कसरी बनाइनेछ भन्ने जान्नका लागि हामीले स्वयं पशुको—पोपतन्त्रको—विशेषताहरू अध्ययन गर्नुपर्छ।

“जब प्रारम्भिक मण्डली सुसमाचारको सरलताबाट विमुख भई भ्रष्ट भयो र अन्यजातीय संस्कारहरू तथा परम्पराहरूलाई ग्रहण गर्‍यो, तब उसले परमेश्वरको आत्मा र शक्ति गुमायो; र जनताको अन्तःकरणमाथि नियन्त्रण कायम गर्न उसले लौकिक सत्ताको समर्थन खोजी। यसको परिणामस्वरूप पोपसत्ता उत्पन्न भयो—त्यस्तो एक मण्डली, जसले राज्यको शक्तिमाथि नियन्त्रण गर्‍यो र त्यसलाई आफ्नै उद्देश्यहरूको उन्नतिको निम्ति, विशेष गरी ‘विधर्म’-को दण्डका लागि, प्रयोग गर्‍यो। संयुक्त राज्यले पशुको प्रतिमा निर्माण गर्नका लागि धार्मिक शक्तिले नागर शासनमाथि यस्तो नियन्त्रण स्थापित गर्नुपर्छ कि राज्यको अधिकार पनि मण्डलीद्वारा आफ्नै उद्देश्यहरू पूरा गर्न प्रयोग गरियोस्।” The Great Controversy, 443.

हारूनले बनाएको त्यो बाछो, मोशा दश आज्ञा प्राप्त गरिरहेका बेला बनाइएको थियो। दोस्रो आज्ञाले मूर्तिपूजालाई निषेध गर्छ, र परमेश्वरलाई डाह गर्ने परमेश्वर भनी चिनाउँदा परमेश्वरको स्वभावको आंशिक वर्णन पनि समावेश गर्छ।

तैले आफ्ना निम्ति कुनै कुँदिएको मूर्ति, वा माथि आकाशमा भएको कुनै वस्तुको, वा तल पृथ्वीमा भएको कुनै वस्तुको, वा पृथ्वीमुनिको पानीमा भएको कुनै वस्तुको कुनै प्रतिरूप नबनाउनु। तैले तिनका सामु नझुक्नु, न त तिनीहरूको सेवा गर्नु; किनकि म परमप्रभु तेरो परमेश्वर डाह गर्ने परमेश्वर हुँ, जसले मलाई घृणा गर्नेहरूका पितृहरूको अधर्म सन्तानहरूमाथि तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म दण्ड दिन्छ; तर मलाई प्रेम गर्ने र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्ने हजारौँमाथि कृपा देखाउँछु। प्रस्थान 20:4-6।

हारूनद्वारा बनाइएको सुनको बाछोको प्रतिमा, एक मूर्ति भएकाले, डाहको प्रतिमा प्रतिनिधित्व गर्छ; किनकि त्यसैले त्यो धर्मी आक्रोश उत्पन्न गर्‍यो जसले मोशालाई दश आज्ञाका पहिलो दुई पाटीहरू तल फ्याँक्न र तोड्न बाध्य बनायो। हामी देखाउन चाहन्छौं कि 1863 को जाली चार्ट हारूनको सुनको बाछोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। परमेश्वरको डाह हारूनको सुनको बाछोतर्फ प्रकट भयो, किनकि सुनको बाछोले झूटा देवताको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। त्यो बाछो परमेश्वरको जाली प्रतिनिधित्व थियो। हारूनले घोषणा गरे कि त्यसले तिनलाई मिश्रको दासत्वबाट छुटकारा दिलाउने देवताहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ। मोशाले त्यही इतिहासमा तोडेका ती दुई पाटीहरू साँचो परमेश्वरको चरित्रको “प्रतिलिपि” थिए—त्यही परमेश्वर, जसले वास्तवमै तिनलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनुभएको थियो। 1863 मा तयार पारिएको जाली चार्ट डाहको प्रतिमा हो, किनकि त्यसले मोशाको शपथका सात समयहरू हटाएर हबकूक अध्याय दुईका दुई पाटीहरूलाई तोडिदियो।

“मैले देखें कि 1843 को चार्ट प्रभुको हातद्वारा निर्देशित गरिएको थियो, र यसलाई परिवर्तन गर्नुहुँदैन; कि अंकहरू उहाँले चाहनुभएको अनुसार नै थिए; कि उहाँको हात त्यस माथि थियो र केही अंकहरूमा रहेको एउटा त्रुटिलाई लुकाइरहेको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइएसम्म कसैले पनि त्यसलाई देख्न नसकोस्।” Early Writings, 74, 75.

यस अतिरिक्त, एलन ह्वाइटले “प्रेरणाद्वारा बाहेक” भन्ने योग्यतासहित 1843 चार्टलाई परिवर्तन नगर्ने आज्ञामा थप गर्नुहुन्छ।

“मैले देखें कि पुरानो चार्ट प्रभुद्वारा निर्देशित थियो, र प्रेरणाद्वारा बाहेक त्यसको एउटै चिन्ह पनि परिवर्तन गरिनुहुँदैन। मैले देखें कि चार्टका अंकहरू परमेश्वरले जस्ता चाहनुहुन्थ्यो त्यस्तै थिए, र उहाँको हात तिनमाथि थियो र केही अंकहरूमा भएको एउटा त्रुटिलाई लुकाइरहेको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइएपछि मात्र कसैले त्यसलाई देख्न सकोस्।” Spalding and Magan, 2.

जेम्स र एलेन ह्वाइट, ओटिस निकोलको परिवारसँग बसिरहेका थिए, त्यही बेला निकोल परिवारले 1850 को चार्ट तयार गरी प्रकाशित गर्‍यो। 1850 को चार्टमा “परिवर्तन” गरिएको एक मात्र कुरा यो थियो कि 1843 को चार्टमा देखाइएको ‘1843’ वर्षको स्थानमा ‘1844’ वर्ष राखियो। “परिवर्तन” गरिएको एक मात्र कुरा त्यो “गल्ती” को सच्याइ मात्र थियो, जसलाई परमेश्वरले आफ्नो हातले ढाकिराख्नुभएको थियो। भविष्यवक्त्रीको प्रेरणा त्यही घरमै उपस्थित थियो जहाँ 1843 को चार्टलाई “परिवर्तन” गरी 1850 को चार्ट बनाइयो, र लेवीव्यवस्था छब्बीसका सात समयहरू त्यस चार्टमा सुरक्षित रूपमा अंकित नै रहे, जसरी तिनीहरू 1843 को चार्टमा पनि थिए।

दोस्रो आज्ञाले यस भविष्यवाणीसम्बन्धी पहेलीको अर्को अंश समेट्छ, किनकि यसले यो पहिचान गराउँछ कि जब परमेश्वर घटित भएको अधर्मको दण्ड दिन आउनुहुन्छ, उहाँले त्यसबेलासम्मका पुस्ताहरूको गणना गर्नुहुन्छ। 1863 ले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीका चार पुस्तामध्ये पहिलो पुस्ताको आरम्भ गर्‍यो, किनकि मिलेराइट आन्दोलन त्यस बिन्दुमा समाप्त भएको थियो।

दश आज्ञाका दुई शिलाफलकहरूले हबकूकका दुई शिलाफलकहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, तर तिनले पेन्टेकोस्टका दुई डोलाइएका रोटीहरूलाई पनि प्रतिरूपित गर्छन्, जुन पवित्रस्थानको सेवामा पाप समावेश भएको

एक मात्र भेटी थियो। दश आज्ञा दिइँदा परमेश्वरको शक्तिको प्रकटता, पेन्टेकोस्टको खन्याइमा परमेश्वरको शक्तिको प्रकटता, र मिलेराइटहरूका दुई चार्टहरूको इतिहासमा परमेश्वरको शक्तिको प्रकटता—यी सबैले पछिल्लो वर्षामा पवित्र आत्माको खन्याइको अन्तिम प्रकटतालाई प्रतिरूपित गर्छन्। पेन्टेकोस्टका ती दुई डोलाइएका रोटीहरूले पछिल्लो वर्षाको समयमा झण्डाको रूपमा उठाइने एक लाख चवालीस हजार जनालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

पेन्टेकोस्टको लहर-अर्पणका रोटीहरू “खमीर” सहित तयार गरिनु पर्ने थियो, जसले पापको प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर पकाउने प्रक्रियाद्वारा त्यो खमीर नष्ट गरिन्थ्यो।

यस बीचमा, जब असंख्य मानिसहरू भेला भए, यहाँसम्म कि तिनीहरू एक-अर्कामाथि टेक्दै थिए, तब उहाँले सबैभन्दा पहिले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्न थाल्नुभयो, “फरिसीहरूको खमीरदेखि सावधान रहो, जुन कपट हो।” लूका 12:1.

लहराइएका रोटीहरू प्रथम फलको भेटी थिए।

तिमीहरू आफ्नो निवासस्थानहरूबाट दशांशको दुई भागका दुई डोलाइने रोटीहरू ल्याओ; ती मसिनो पीठोका हुनुपर्छ; ती खमीर हालेर पकाइएका हुनुपर्छ; ती परमप्रभुका निम्ति पहिलो फल हुन्। लेवीव्यवस्था 23:17.

एक लाख चवालीस हजार अन्तिम दिनहरूका पहिलो फलको भेटी हुन्।

अनि मैले हेरेँ, र हेर, सियोन पर्वतमा एउटा थुमा उभिएको थियो, र उहाँसँग एक लाख चौवालीस हजार जना थिए, जसका निधारहरूमा उहाँका पिताको नाउँ लेखिएको थियो। अनि मैले स्वर्गबाट एउटा स्वर सुनेँ, जो धेरै जलहरूको गर्जनजस्तो, र ठूलो मेघगर्जनको स्वरजस्तो थियो; अनि मैले वीणावादकहरूले आफ्ना वीणाहरू बजाइरहेका जस्तो स्वर सुनेँ। अनि तिनीहरूले सिंहासनको सामु, चार जीवित प्राणीहरूको सामु, र प्राचीनहरूको सामु मानौँ एउटा नयाँ गीत गाइरहेका थिए; र पृथ्वीबाट उद्धार गरिएका ती एक लाख चौवालीस हजार बाहेक अरू कसैले पनि त्यो गीत सिक्न सक्दैनथ्यो। यी तिनीहरू हुन्, जो स्त्रीहरूसँग अपवित्र भएनन्; किनकि तिनीहरू कुमारीहरू हुन्। यी तिनीहरू हुन्, जो थुमालाई उहाँ जहाँजहाँ जानुहुन्छ त्यहीँत्यहीँ पछ्याउँछन्। यी मानिसहरूका माझबाट उद्धार गरिएका थिए, परमेश्वर र थुमाका निम्ति पहिलो फल भएर। अनि तिनीहरूका मुखमा कुनै छल पाइएन; किनकि तिनीहरू परमेश्वरको सिंहासनको सामु निर्दोष छन्। प्रकाश 14:1-5।

अन्तिम दिनहरूमा कहिल्यै नमर्ने आराधकहरूको त्यो वर्ग, जसको प्रतिनिधित्व एलियाहले गर्छन्, पापमाथि पूर्णतः विजय प्राप्त गरिसकेको हुनेछ; किनकि वाचाका दूतद्वारा तिनीहरूमाथि ल्याइने शुद्धीकरणको आगोले लेवीका सन्तानहरूबाट खमीरलाई राम्ररी पकाई निकालेर हटाइदिन्छ।

हेर, म मेरो सन्देशवाहकलाई पठाउनेछु, र उसले मेरो सामु मार्ग तयार गर्नेछ; अनि प्रभु, जसलाई तिमीहरू खोज्छौ, अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ; अर्थात् करारका सन्देशवाहक, जसमा तिमीहरू प्रसन्न हुन्छौ—हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को टिकन सक्छ? अनि उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिन सक्छ? किनकि उहाँ शुद्ध पार्ने मानिसको आगोझैँ, र धोबीको साबुनझैँ हुनुहुन्छ। अनि उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र पवित्र तुल्याउनेझैँ बस्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैँ पखाल्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाउन सकून्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा झैँ, र पहिलेका वर्षहरूमा झैँ, प्रिय लाग्नेछ। मलाकी 3:1-4।

“पुराना दिनहरूझैँ” हुने भेंट पेन्टेकोस्टको दुई वटा रोटीको हल्लाइने भेंट हो। यसलाई भेंटका रूपमा उचालियो, जसले ती दुई अगमवक्ताहरूलाई चिनाउँछ, जो सडकहरूमा मारिए, र त्यसपछि आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी संकटको आरम्भमा एउटा झण्डाका रूपमा स्वर्गतर्फ उठाइए।

जब हारूनले आफ्नो सुनको बाछो बनायो, तब उसले घोषणा गर्‍यो कि त्यही बाछो ती देवताहरू हुन् जसले तिनीहरूलाई मिश्रबाट निकालेर ल्याएका थिए, अनि त्यसपछि परमप्रभुको निम्ति एउटा पर्वको घोषणा गर्‍यो।

र उनले तिनीहरूका हातबाट ती लिए, र कुँदने औजारले त्यसलाई आकार दिएपछि एउटा ढालिएको बाछो बनाए; अनि तिनीहरूले भने, हे इस्राएल, मिस्रदेशबाट तँलाई माथि ल्याउने तेरा देवताहरू यी नै हुन्। अनि हारूनले त्यो देखेपछि त्यसको सामु एउटा वेदी बनाए; र हारूनले घोषणा गर्दै भने, भोली परमप्रभुको निम्ति एउटा पर्व हुनेछ। प्रस्थान 32:4, 5।

जब इस्राएलको उत्तरी राज्य यहूदाको दक्षिणी राज्यबाट अलग भयो, तब इस्राएलका पहिलो राजा यारोबामले जानाजानी दुई सहरमा एउटा जाली आराधना-सेवा प्रचलनमा ल्याए, हारूनले जस्तै उही घोषणा गरे, यसो दाबी गर्दै कि उनका ती दुई सुनका बाछाहरू नै तिनीहरूलाई मिस्रबाट बाहिर ल्याउने देवताहरू हुन्, र हारूनले गरेझैं एउटा जाली चाड पनि स्थापित गरे।

यारोबामले आफ्नै हृदयमा भन्यो, अब राज्य फेरि दाऊदको घरानातर्फ फर्कनेछ: यदि यी मानिसहरू यरूशलेममा परमप्रभुको भवनमा बलिदान चढाउन जान्छन् भने, यस प्रजाको हृदय फेरि तिनीहरूका प्रभु, अर्थात् यहूदाका राजा रहबामतर्फ फर्कनेछ; अनि तिनीहरूले मलाई मार्नेछन्, र फेरि यहूदाका राजा रहबामकहाँ जानेछन्। त्यसपछि राजाले परामर्श गर्‍यो, र सुनका दुई वटा बाछा बनायो, अनि तिनीहरूलाई भन्यो, तिमीहरूका लागि यरूशलेम जानु अति धेरै भएको छ: हेर, हे इस्राएल, तेरा देवताहरू, जसले तिमीलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याए। अनि उसले एउटालाई बेतेलमा राख्यो, र अर्कोलाई दानमा स्थापित गर्‍यो। अनि यो कुरा पाप हुन गयो; किनकि मानिसहरू एउटाको सामुने दानसम्मै पूजा गर्न जान्थे। अनि उसले उच्चस्थानहरूको एउटा भवन बनायो, र लेवीका सन्तानहरू नभएका सामान्य जनहरूमध्येबाट पूजाहारीहरू नियुक्त गर्‍यो। अनि यरूबामले यहूदामा हुने चाडजस्तै आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा एउटा चाड ठहरायो, र वेदीमाथि चढायो। उसले बेतेलमा पनि त्यसरी नै गर्‍यो, आफूले बनाएका बाछाहरूलाई बलिदान चढाउँदै; र आफूले बनाएका उच्चस्थानहरूका पूजाहारीहरूलाई बेतेलमा नियुक्त गर्‍यो। यसरी उसले बेतेलमा आफूले बनाएको वेदीमाथि आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा, अर्थात् आफ्नो हृदयले आफैं कल्पना गरेको महिनामा, चढायो; अनि इस्राएलका सन्तानहरूका निम्ति एउटा चाड ठहरायो; र वेदीमाथि चढायो, अनि धूप बाल्यो। 1 राजाहरू 12:26-33।

दानको अर्थ न्याय हो, र यसले एउटा अवस्थालाई जनाउँछ; बेतेलको अर्थ परमेश्वरको घर हो। हारूनको विद्रोहमा जस्तै राजा यारोबामको विद्रोहमा पनि, यी प्रतीकहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाको समयमा अन्ततः स्थापित हुने मण्डली र राज्यको संयोजनलाई पहिचान गर्छन्।

आइतबारको व्यवस्था एडभेन्टादको अन्त्यमा घटित हुन्छ, र एडभेन्टादको आरम्भमा, १८४४ को गर्मीमा प्रोटेस्टेन्ट सीडको रूपमा पहिचान गरिएको उक्त आन्दोलन कानुनी रूपमा रिपब्लिकन सीडसँग एकीकृत भयो। यसरी, हारून र यारोबामको विद्रोहले १८६३ तथा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थालाई दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

करारका सन्देशवाहकले “लेवीका सन्तानहरू” लाई शुद्ध पार्ने, तर अन्य कुनै गोत्रलाई होइन, यसको कारण यो हो कि हारूनको सुनौलो बाछोसम्बन्धी विद्रोहको बेला मोशाको पक्षमा उभिनेहरू लेवीहरू नै थिए। तिनीहरूको विश्वासयोग्यताका कारण, तिनीलाई पछि पूजाहारीत्वको प्रतिनिधित्व गर्ने गोत्र बनाइयो, जुन सम्मान पहिले प्रत्येक गोत्रका जेठा सन्तानहरू मिलेर बनेको हुनुपर्ने गरी निर्धारित गरिएको थियो। यही कारणले यारोबामले आफ्नो नक्कली पूजाहारीत्व लेवीका सन्तानहरूबाट नहोस् भनी निश्चित गर्‍यो, र बरु आफ्नो पूजाहारीत्व “जनतामध्येका सबैभन्दा नीच वर्गका मानिसहरूबाट, जो लेवीका सन्तानहरूका थिएनन्,” बनायो।

लेवीका सन्तानहरू ती हुन्, जो आइतबारको व्यवस्था-सङ्कटको समयमा एक संकेत, वा दोलायमान भेटको रूपमा आगोद्वारा शुद्ध पारिन्छन्। अन्तिम दिनहरूमा आइतबारको व्यवस्था-सङ्कटको इतिहास १८६३ को सङ्कटद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो, जब नयाँ पहिचान गरिएको प्रोटेस्टेन्ट सिड कानुनी रूपमा रिपब्लिकन सिडसँग जोडियो। हामीले भर्खरै उद्धृत गरेका खण्डहरूमाथि कार्य गर्न थाल्नुअघि विचार गर्नुपर्ने इतिहासको अझै एउटा रेखा बाँकी छ।

त्यो रेखा सन् 1856 हो, र हामी त्यसलाई हाम्रो अर्को लेखमा सम्बोधन गर्नेछौं।

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका लागि हाम्रा महायाजकका रूपमा ख्रीष्टको परमपवित्र स्थानमा आगमन, जसको उल्लेख दानिएल 8:14 मा गरिएको छ; दानिएल 7:13 मा प्रस्तुत गरिएझैं मानिसको पुत्रको प्राचीन दिनहरूका सामु आगमन; तथा मलाकीले भविष्यवाणी गरेअनुसार प्रभुको उहाँको मन्दिरमा आगमन—यी सबै एउटै घटनाका वर्णन हुन्; र यही कुरा मत्ती 25 मा रहेको दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा ख्रीष्टले वर्णन गर्नुभएको दुलहाको विवाहमा आगमनद्वारा पनि चित्रित गरिएको छ।” *The Great Controversy*, 426.